

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— forint
Félévre 5.— „
Negyedévre 2.50 „
Egy hónapra 1.— „
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
televél.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpácz, a város
házzal szemben.

Hirdetések

Egy hasábos pet-
soronként 5 krajvát
számítanak.

A hét vezér.

Irta: Koncz Ákos.

Debreczen, január 6.

Egy évezreddel ezelőtt hét magyar vezér daliás alakját aranyozta be a felkelő nap sugara. Mind a hétnek fonség űlt az arezán és szívükben lobogó lánggal égett a hazaszeretet szent tüze.

És ott, a hol összegyűltek: az etelközi halmok egyikén, egy urna állott. Körülállták néma csöndben és egy adott jelre kirántva kardjukat, megnyiták karuk ereit és az urnába lehulló véresepek felett megesküdtek, hogy a fáradsággal és hősi küzdelemmel elfoglalt magyar hazát véglehelletükig meg fogják védeni.

Az örök törvény e hét vezért eltemette: sirjukat kesergő lélekkel keresi a hálára törekvő utókor, de az általuk kimondott eskü szent szava átszállt az utókor vérébe. Nem szerzett erény volt nála a hazaszeretet, hanem atyáitól örökölt törvény, mely egybeforrt a magyar ember szívének dobbanásával, eszének, tevékenységének fényével és erejével.

Azért látjuk történelmünkben azt, hogy a hazaszeretet minden cselekvésünket megszentelte, —

fényével bearanyozta, erejével hő-
söket nevelt és a tettek embereit
nemzette.

Nincs nemzet a világon, mely
súlyosabb megpróbáltatásokon
ment volna át, mint mi magyarok.
Fejünk felett függött a Damoklesz
kardja nem egyszer; már-már
nevünket beirták kárörvendő ellen-
ségeink a halottak anyakönyvébe,
de hazaszeretetünk tüze megacze-
lozta karjainkat s diadalmasan
kerültünk ki a vérzivatarokból és
a szenvedések tengeréből.

Éreztük, hogy maroknyi nép
vagyunk ellenségeink közepett s
tudtuk, mert jókor megtanultuk,
hogy egymás erőit nem szabad
elforgácsolnunk, hanem inkább
arra kell törekednünk, hogy azo-
kat koncentráljuk édes magyar
hazánk védelmére. Csakis így
tudtunk megélni egy ezredéven
át annyi belszerenese közt és oly
sok viszály után, csakis ily mó-
don biztosíthattuk fenmaradá-
sunkat.

És most, midőn belépett nem-
zetünk a második ezredév előcsar-
nokába, nincs oka szégyenkezni
a művelt világ előtt. Van ereje,
melylyel magát megvédi, van
tudománya, mely a művelt népek
közt helyet biztosít neki, bir szív-
vel és észszel arra, hogy a Gond-

viselés áldásai ne haladjanak el
felette nyomtalanul.

A hét vezér kiesorduló véré-
ből a mi vérrendszerünkbe átörö-
költ hazaszeretetet bölcseségben
gazdag vezérferfiakat nemzett
hazánknek, kik lelkek jobb felé-
vel, egyéniségük súlyával, körü-
tekintéssel vezették politikai éle-
tünk hajóját. Itt-ott szirtekbe
ütközött ugyan e hajó, de nem
tört össze, hanem vigan lengő
zászlóval futott be a szabadelvü-
ség kikötőjébe.

Hazánk kormányzása most is
jó kezekben van, mert kormány
ferfiainkra valóban büszkék lehe-
tünk. Mindannyian a tettek em-
berei, kik azt az elvet vallják,
hogy *fructus honoris onus*. Dol-
goznak a nemzet javára, fáradoz-
nak ennek dicsőségére. Nem hi-
valkodnak, hanem tesznek, nem
kísérleteznek, hanem agyukban
megért eszméket visznek át a
nemzet életébe. Önösség nem ho-
mályosítja be tetteiket, egyezel
van előttük: a haza becsülete.

Míg más nemzetek miniszterei
a vádlottak padjára kerülnek,
addig a mi kormányferfiaink tiszta
jellemre szeplőtelen. Szegényül jut-
nak a kormányra és szegényül
távoznak a bársony székekből.
Ezt az igazságot azok is kényte-

TÁRCZA.

Bocskay István végrendelete.

Irta: Lovassy Andor.

Egy régi könyv akadt a kezembe, a
penész kiverte a lapjait, az egér meg-
rágta a sarkát, a moly tanyát ütött redői
között. Százhat évvel ezelőtt írta Choberó
Victor; nyomda alá rendezte és kiadta
Pest városában, Joannis Michaelis Lande-
rer nobilis in Fűskút.

Tudja Isten miért, én szeretem a
régi könyveket, néha jobban elmulatok
ezeken a tisztes komoly munkákon, mint
az új idők szellemi gymnastikáin; eszme-
bukfencein.

Ez a könyv is olyan, mely vonz s
leköti lelkemet; annyival inkább, mert
bennünket bihariakat közlel érdekel az.
A nagy Bocskay Istvánról szól az, arról
a Bocskay Istvánról, kinek oldalán har-
czolt Biharország népe, ki ezt a népet
mint igaz, hű fiait dédelgette, kiváltságok-
kal halmozta el.

A mi történelmünk össze van forrva
Erdély történelmével; a mi szabadságunk,
nemzeti önállóságunk gyökere átfut a
Királyhágón tulra s a templomok romjai
alól kiásott rozsdás kardok jellegéje „Pro
libertate“ még ma is megdobbantják szí-

vünk hurjait és visszaidézik a nagy „párt-
ütők“ dicsőséges korát.

Ez a könyv is annak az időnek nagy-
ságát magasztalja; czime:

„Sylloge“

A munka egyik fejezetének czime:
„Arról való articulusok mtsoda Condi-
tiókkal kívánta Botskai István fejedelem
a mellette lévő Magyar Nemzettel edgyütt
1605-ik Esztendő elein Felséges Rudolph
Császár és Királlyal az Egyeséget, vagy
megbékéllést.“

A békepontok megállapítására Mátyás
főherczeg lett kiküldve. Érdekes miként
sorolja fel ebben Botskai István fejede-
lem a nemzet sérelmeit.

A vallási üldözéseket orvosolni, a
szent koronát a pozsonyi várba elhe-
lyezni kívánja; továbbá tiltakozik az
ellen, hogy a bécsi kormány antik peer-
sub-bal csinál magának többséget a czim-
zetes püspökök és prépostok által, köve-
telik tehát, hogy „a mely püspököknek
ecelésiája ninesen az olyanoknak tituláris
Püspökségek ne legyen és secularis dolog-
ban az teörvényiben voxok se légien, ha-
nem imádkozzanak a Fejedelmekért és
kösségérth, kyk eöket világi jovokkal
tartyák táplálják.“

De a béke alkudozásoknál sokkal ér-
dekesebb és bennünket közelebbről érde-
kel a könyv „Toldalek-a, a Bocskai István

fejedelem Testamentoma“ melyet 1606-ik
esztendő karácsony havának 17-ik napján
tett Alvinczy Péter lelkipásztor, Eörvendi
Pál tanácsos és kincstartó és Péchi Simon
deák meghítt secretáriusa előtt.

Ebben a végrendeletben lelkét a
mennynek, testét a földnek a honnan vé-
tetett — ajánlva rendelé, hogy utóda a
fejedelmi széken tekintetes és nemzeti
Homonnai Bálint legyen; Bámfí Dienesnek
hagyja a többek közt Biharban Kerekit,
melyet már előzőleg is birt, Haller Gábor
uram fiának „az öregebbik ötséknnek“
Kővárat; továbbá azt rendeli, hogy „Bá-
thori Gábor uram Etseddel elégedjék meg
e mellé cum jure Regio kapja még Sö-
lyomköt Mitske Tartományát azonképen
eö Kegyelmének hagyjuk, Eörvéndtől s
ahoz való jószágától megválva; Eörvéndet
pedig Pál uramnak.“

De ugy látszik a fedelem egy kis
adóságot is csinált Biharban: melyet
halálos ágyán tisztázni akar és így ren-
delkezik:

„Kun Istvánné Aszszonyomnak Kerekí-
ben, a mely hatszáz forintokkal adósok
voltunk megadassék.“

Szamosközy István uramnak hét ezer
forintot deputál, hogy a fejedelmek dol-
gairól szóló történetet kinyomatassa;
melyre nagy gondjuk legyen és ha ki nem

lenek belátni, kik unos-untalan csak azért emlegetik az egyiptomi húsos fazekakat, mert miként a szentírásban említett Héli fiaknak nincs módjukban hosszú villáikkal a fazekak mellé húzódni és ott lakmározni.

És mivel ilyen tiszta jellemű, egészséges gondolkodású s a hét magyar vezér vérből átöröklött hazaszeretettől áthatott férfiak ütnék kormányunkon, nem féltjük hazánkat és nyugodt lélekkel lépünk be a második ezredév küszöbére. Eddigi működésünk már is biztosítéka a jövő sikereinek. Facta loquuntur. Ezeket lehet kétségbevonni, de megczáfolni lehetetlen. Működésüket öntudatos erő, erős nemzeti szellem és békeséges irány lengik át s éppen azért a siker nem maradhat el.

Bánffy báró békejobbot nyújt, nem mintha a mások támogatására szorulna, hanem azért, mert tudja, hogy concordia res parvae crescunt, maxima vero discordia dilabuntur. Az ő kéznnyújtását nem a félelem diktálja, hanem egy nemes cél elérése, nevezetesen az, hogy egyesült erővel munkáljuk hazánk második évezredének dicsőségét.

Igen! Bánffy békét akar, mert jól tudja a költő énekét:

Gyűlöletnél jobb a tett:

Kezdjünk egy újabb életet.

Legyen minden magyar utód

Különb ember, mint apja volt.

Ily áldozat

Mindig szabad.

Mert még neked virulnod kell, oh hon,

Vagy szégyen rögzik minden fiadon.

Egy évezreddel ezelőtt hét magyar vezér daliás alakját aranyozta be a felkelő nap sugara.

Mind a hétnek föntség ült arcán és szívükben lobogó lánggal égett a hazaszeretet tüze.

Törvényhozó testületünknek is hét vezére van: *Bánffy báró, gr. Apponyi, gróf Szapáry, Péchy Tamás, Ugron Gábor, Justh Gyula és Eötvös Károly*. Nincs okunk kételkedni, hogy az ő szívükben is lobogó lánggal ég a hazaszeretet szent tüze, miért is csak az kell, hogy e tűz egyesüljön és világítsa be fényével második évezredünk régióit, várt és örömkönyek közt megért hajnalát.

Semmisüljön meg a pártszenvédély a hazaszeretet tüzében és a béke anyaga örökdíjként drága hazánk felett az új ezredévben.

Belföldi hírek. (A kiegyezési tárgyalások) A kiegyezési tárgyalásokat szombaton folytatták. Amikor a bankkérdés, majd a valutatűgy felett tanácskoztak. Számos pontra nézve megállapodás jött létre, bizonyos kérdések tekintetében eltérő vélemények merültek fel. — (A malomok és a kormány). Teljesen függetlenül a kiegyezési tárgyalásoktól — a magyar és osztrák miniszterek élénken megbeszéltek a malomipar ügyét. Osztrák körökben is meglehetősen nehézségek merültek fel a kérdésben. Az osztrák kormány a malomipar jelentékeny korlátozását kívánja, melyhez eddig a magyar kormány nem adta hozzájárulását. Ha ez mégis megtörténik, akkor e hó 15-én mindkét államban rendeletekkel fogják publikálni a malomipar szabályozását. — (Peticzió a stomfai választás ellen.) A stomfai peticiót Latkóczy mandátuma ellen a 30-ik napon adta be Horlicsek Károly plébános.

Külföldi hírek. (Az angol dél-afrikai konfliktus befejezése.) George Curson külügyi államtitkár, Salisbury marquis határozott utasításaihoz kepest, egy érdekelt nagy hatalom londoni nagykövete előtt kijelentette, hogy az angol kormány Jameson dr. minősíthetetlen és jogtalan expedícióját épügy elítéli, mint a többi államok. Az angol kormány is, mint a közönség,

csak a hírlapok távirataiból értesült a kalandos expedícióról, a melyért csupán egy nemzetközi tőkével alakult részvénytársaság — a dél-afrikai Chartered társaság — magánhivatalnokai felelősek. A Chartered-társaság, mely a kötelezettségéről megelégedkezett kolompokokat azonnal elbocsátotta, szintén elutasít magától minden felelősséget a magánkalandért. A társaság Londonban székelő igazgatóinak nem volt előzetes tudomásuk a dolgról, hanem ellenkezőleg panaszkodnak, hogy ez események a legérzékenyebben megkárosították a társaság pénzügyi érdekeit. Sir Hercules Robinson fokföldi angol kormányzó már régóta határozott parancsot kapott, hogy a dél-afrikai köztársaság területén minden határsértést megakadályozzon. Az angol kormánynak soha, legcsekélyebb szándéka sem volt a dél-afrikai köztársaság belügyeibe avatkozni. E közléseket hivatalos úton tudomásra juttatták M. White urnak, a dél-afrikai köztársaság londoni főkonzulának.

A zenede közgyűlése.

Debreczen, január 6.

A debreczeni zenede történetében új és szebb korszak, a virágzás korszakának kezdetét jelzi a csapóútczái reneszansz kis palota felépülése, melylyel a zenei műveltség terjesztésére alakult eme negyedszázados debreczeni egyesület céljainak mindenben megfelelő, a tovább fejlődést megkönnyítő kényelmes, elegáns állandó otthont talált. Az igazgatóságot az utolsó két évben annyira elfoglalták az építkezéssel járó bajlódások, hogy két év alatt csak most volt a választmány által olyan rendes közgyűlés először összehívható, amelyen az évi munkásság eredményét is előterjeszthette.

De amily örömdetes adatokkal volt alkalma a választmánynak közgyűlés elé állania, arról gyors, alig reményelt fellendülésről, mely az állandó otthon létesítése után következett be, és a mely a debreczeni zenedet a vidék ily nemű intézetei között a legelső helyre juttatta, — épen olyan mértékben okozott csak nehezen eloszlatatlanul buzgó igazgatójának ama határozott kijelentése, hogy tisztét tovább viselni semmi körülmények között nem hajlandó.

Aki közelebbről ismeri a debreczeni zenedének történetét az utolsó másfél évtized alatt, aki látta és figyelemmel kísérte, mily lángoló buzgalommal, önfeláldozó munkával és szívós energiával dolgozott, fáradozott, ugyszólván magáért az önzetlenség jóleső öntudatáért és a zene ügyének diadaláért, — egy már-már széthullásnak indult társulás talpraállításán, majd az egyesületi ház felépítésén: az teljesen méltányolni tudja *Simonffy* Emil igazgatónak a zenede javára szerzett maradandó érdemeinek nagyságát, — az ő szinte nélkülözhetetlen mivoltát a zenede élén és megérteni azt a ragaszkodást, a melylyel őt a tegnapi közgyűlés szándékáról lebeszélni és az az újból egyhangulag felajánlott igazgatósági tisztség megtartására rávenni törekedett.

A gyűlés lefolyásáról a következőkben számolunk be:

Sesztina Lajos elnök a jelenlevők szívélyes üdvözlése után megnyitván a közgyűlést, mely első a zenede díszes új otthonában. — *Márton* Imre ügyvéd felolvasta

adnak a munkákat a végrendelet végrehajtóit az Istennek széki eleibe idézi.

A váradi auditorium épületeire 200 forintot hagyományoz: a debreczeni 'deákoknak szintén 200 forintot rendel kiadni.

Azonban úgy látszik, hogy Boesky István fejedelem a menyecskeknél is csinált adósságot, mert Fráter Istvánné asszonyomnál lévő tartozását szintén megfizetni rendeli.

Nyáry Pálnak a kis váradi várban és jószágban — melyet Méltó Péter birt — a Jus Régiumot megadta.

János deáknak a váradi káktalannak a Magyar História kinyomatására kétszáz forintot hagyományozott.

Rudolf császáról és Mátyás hercegről sem feledkezett meg a fejedelem: mindeniknek elküldetni rendel a Török küldötte által köves szabályok közül egyet és a tarka lovat szerszámostól, a mint a Vezér nekünk adta, öltözve vigyék ő Felségéhez.

Chorebó Victor a történetíró megjegyzi, hogy Debreczentől négy kis mértföldre van kis Marja, a testamentumot tevő fejedelem születési földje, hihető dolog, hogy a tanulását már gyermek korában a debreczeni, már akkor is jó hírű és nevezetes iskolában kezdte és folytatta Boesky István ur, ezért hagyott a deákoknak 200 forintot.

Majd elmondja, hogy a végrendelet

elkészítése után a nagy fejedelem az 1606 esztendő december 49-ik napján életének 50-ik esztendejében meghalt, István Miklós históriáról szerint vízbetegségben; de köztudomás szerint Kátai Mihály római hitre átment cancelláriussa által beadott mérge folytán.

Kátai Mihályt még a fejedelem életében elfogták, vasra verették, törvényesen inquiráltak ellene és 1607 január 18-án a kassai piacon a város kútjánál a hajduk által „diribul darabra vagdaltatott.”

Holtteste felett egy poeta a következő Epitaphiummal kesereg:

Én Kátai Mihály Világ nagy példája,
Az Epicurusnak voltam tanítványa,
Sardanapálusnak követője s társa,
Bachusnak, Vénusnak, Voluptásnak Fia.
Az Istennek nevét nyilván káromoltam
Mulandó jószágért Hitem megtagadtam,
Ellenségnek Hazám, Nemzetem eladtam
Vélem jöltett Uram méreggel itattam,
Az élő Istennek olvastam könyvéből.
Hogyha ki elhinné magát kevélységből
Nyakrafordi jönné le az Uraságból.

De ezt csak guyyoltam nagyra látásomból
Azért ezt a világ rajtam tapasztaltja,
Hogy Szent s igaz legyen az Istennek szava,
Amit érdemtelten imhol azt meg adta,
Itt nyugszom vagdalva diribul, darabra.

két évről szóló jelentését a választmány-
nak. E jelentésből átveszszük az aláb-
biakat:

Igazgatóságunk azon törekvése, hogy
a zenede állandó otthonnal birjon: ime
megvalósult! Már e rövid idő is teljesen
igazolja a telekvétel és építkezés megin-
dokolásául felhozott érvek helyességét, a
mennyiben a zenede látogatottsága, de
kivált a hangszerekben való kiképzés a
tanügyi célra épített helyiséghez kötött
várakozásnak teljesen megfelelt. A növen-
dékek száma ugyanis jelentékenyen szar-
porodott, mert az 1892/93. tanévhez hason-
lítva — a midőn 159 növendék iratkozott
be — az 1893/94. tanévben már 182, az
1894/95. tanévben pedig 197 növendék
látogatta a zenedét. Ennek megfelelően
míg az 1892/93. tanévben kirovott beírás
és tandíj 1714 forintot tett ki, — az 1893/94.
tanévben 2097 frtra, az 1894/95. tanévben
már 2645 frtra emelkedett; vagyis az
1892/93. év eredményével összehasonlítva
a két év alatti emelkedés a növendékek
számában 24%, a tandíj bevételeiben pedig
54%-ot ért el. A folyó tanév pedig az
előzőt mindkét irányban már eddig is fe-
lülmulda.

E fellendüléssel az igazgatói teendők
is jelentékenyen megszorodtak, mivel a
beírás és vizsga alkalmával előforduló
több munka mellett ez utóbbi évben még
a ház és új tanhelyiség felett való fel-
ügyelet, a két új tanfolyam felállítását s a
házi hangversenyek rendezése a mult
évek teendőit megsokszorozták. Az 1893/94.
tanév jelentékenyebb részét még előbbi
bérhelyiségében töltötte a zenede — ez
állandó otthonába csak 1893 május havá-
ban költözött át. Ugyancsak e tanév ide-
jére esett az építkezés lényegesebb része, a
debreczeni első takarékpénztártól 35.000
frt jelzálog kölcsön kieszközlése; míg az
1894/95. tanévben a berendezés, felszerel-
és, a város törvényhatósági bizottsági köz-
gyűléséhez s a m. k. vallás- és közokta-
tási minisztériumhoz segélyezés iránt be-
nyújtott kérvényezés s a tanintézet helyi-
ségének ünnepélyes megnyitása képezte a
zenede említésre méltó nevezetesebb ese-
ményeit. A városi közgyűlés a zenede
segélyezését évi ezer forint készpénz nyuj-
tása által 3 évre megszavazta. A nagy-
mélt. minisztérium pedig kilátásba he-
lyezte, hogy a következő országos költség-
előirányzatba a debreczeni zenede segé-
lyezését is felfogja vétetni.

A két évi zárszámadásokra való hi-
vatkozásnál a következőket jegyzi meg a
választmány: „... a jövőre nézve ked-
vező kilátásaink vannak még az esetben
is, ha bérletünk (a ház alatti összes bol-
tok bérbeadása) kedvezőbbre nem fordulna.
Ugyanis miután sikerült a mult évi tan-
díj bevételt az idén is elérni, összes be-
vételünk emelkedni fog a városi összes
segély 500 frtra menő többlete, — a hang-
verseny-teremnek a debreczeni zenekedve-
lők köre részére leendő bérbeadásából s
több hangverseny bevételeiből befolyó jö-
vedelem-szaporulat által. Kilátásunk van
továbbá, hogy állami segélyben is része-
sítettetni fogunk s rajta leszünk, hogy tagok
gyűjtése nagyobb buzgalommal eszközöltes-
sék. Reményünk is van, hogy a zenede
elért eredménye, tekintélye után ez inkább
lehető lesz. Másfelől azon leszünk, — a
mi egyeletünk vagyona kezelésében eddig is
irányadó volt reánk nézve — hogy a
kiadást a lehető korlátok közé szorítsuk
s csak a nélkülözhetetlen kiadások telje-
sítésére szorítkozzunk. A debreczeni első tak-
arékpénztártól fölvetett 35000 frtnyi jelzálog-
kölcsönt törlesztéses jelzálog-kölcsönre
fogjuk konvertálni, mely művelet ál-
tal töketörlesztésben s kamatban közel
350 frtot fogunk a jelenlegi kamat-
terhünkhez képest megtakarítani. A ház
után való föld eladásával a bejött pénz
kamatoztatásából (9 kat. holdat 2700 frtért
vett meg Király István) szintén több jöve-

delmet remélünk elérni, mint a föld eddigi
bérletéből.

Az 1895/96. évi költségvetés 844 frt
felesleget tüntetvén fel, a választmány
több reform megvalósítását keresztül vihe-
tőnek látja. Első sorban a tisztikar fizeté-
sének felebb emelését hozza javaslatba az
által végzett felszaporodott munka és
a felelősség arányában: Indítványozza
tehát, hogy az igazgató fizetése évi 200
frtról 600 frtra, az ügyvédé 50 frtől 75 frtra,
a könyvvezető 25 frtől 125 frtra emeltes-
sék már a f. év januártól kezdve.

Ezután felolvasták a zárszámadásokat
és a mérlegeket. Ezek szerint 1894-ben
az egyelet bevétele volt 4007 frt 32 kr,
kiadása 4612 frt 11 kr, — a 604 frt 79
kr hiányt a tartalékból fedezték. 1895-ben
a kiadás volt 5785 frt 31 kr, a bevétel
5908 frt 72 kr, felesleg mint pénztári
egyenleg 123 frt 41 kr. 1894-ben a vagyon
teher mérleg 85033 frt 77 kr, 1895-ben
pedig már 97112 frt 05 kr végösszeget
mutat. A vagyon oldalán a házas telek
21739.93, a házépítés 66767.87 frt összeg-
gel szerepel. A teher lap főbb tételei
ezek: alapítványi tőke 33000, a várostól,
István malomtól és az első debreczeni takaré-
kpénztártól nyert építkezési segély 22000,
Mayer Lipót hagyománya 2400, gr.
Zichy Géza alapítványa 500, tartaléktőke
3086, tartozás 35397 frt 36 kr.

Mayer Emil indítványára Simonffy
Emil igazgatónak, Sesztina Lajos elnök-
nek és Márton Imre jegyzőnek, vala-
mint a választmányának a közgyűlés
jegyzőkönyvileg fejezte ki elismerését és
háláját az egyesület felvirágoztatása körül
tanúsított buzgó, sikeres fáradozásaikért.
Ugyancsak jegyzőkönyvileg mondtak kö-
szönetet Sesztina Lajos elnök indítványára
az építkezést vezető bizottságnak, melynek
tagjai Simonffy Emilen és Márton Imrén
kívül Komlóssy Dezső és Kövy Lajos.
Együttal a jelentés tudomásul vétetvén,
az abban tett javaslatok elfogadtattak s
a felmentvény a pénztárnoknak megadatott.

Majd a költségvetés megállapítására
került a sor. A szükséglet 844 frt pénz-
tári fölösleggel mint egyenleggel együtt
6989 frt 85 kr. Ebből tiszteletdíjakra
418 frt tanárok fizetésére 2250 frt, kama-
tokra 2000 frt, folyó költségekre 700
frt esik.

A fedezetet adják: alapítványok ka-
matái 120 frt, házbér jövedelem 2353 frt
37 kr, városi segély 1000 frt, vegyes 716
frt 48 kr, tandíj 2800 frt.

A közgyűlés utolsó tárgya volt a
tiszttudítás. Mielőtt a szavazás megkezdő-
dött volna Pally Miklós, Sesztina Lajos
Márton Imre és id. Csanak József kérve
kérték Simonffy Emilt, hogy az igazgatói
tisztséget, melyről visszavonhatatlanul le-
mondott, tovább is tartsa meg s indítvá-
nyozták, hogy a közgyűlés őt ismét egy-
hangulag válaszsza meg.

A közbizalom frappáns megnyilatko-
zásának hatása alatt Simonffy Emil végre
is megígerte, hogy néhány hónapig, míg
helyette más egyént talál az egyelet, kész
vinni az igazgató teendőit.

A közgyűlés abban a reményben,
hogy sikerülni fog Simonffy Emilt a jövő-
ben is mint igazgatót megtartani, az új,
fejlődő korszakba lépett zenede javára,
ebben a kijelentésben megnyugodott.

Ezután a tisztújítás megtörtént. Föl-
kiáltással megválasztott igazgatónak:
Simonffy Emil. Szavazás utján megválasz-
tattak: elnökké: Sesztina Lajos, jegyzővé:
Márton Imre, választmányi tagokul: Kom-
lóssy Dezső, dr. Kemény Mór, Kövy
Lajos, dr. Simonffy Béla, dr. Forrai And-
rás, dr. Pally Miklós, dr. Tüdös Kálmán,
Steinacker Sándor, dr. Kenézy Gyula,
Knébel Jenő, dr. Ujfaluassy József, Wo-
laffika Nándor, Sz. Nagy Károly, Márton
Kálmán, Tóth Béla. Számvizsgálókul:
Mayer Emil, Paksy Imre és Zádor Lajos.

S z i n h á z.

(P.) Szombat és vasárnap a látványossá-
goknak volt szentelve, adatván mind a két
este „Ördög a földön“ című ballett, mely
már nagyon régen nem adatott nálunk s
annál fogva mindkét este telt házat vonzott.

Gabona Gyula balettmesterről régen
tudjuk, hogy ezen a téren kitűnő tehetség, de
hogy egyuttal jó tornász is, azt ezen estén
láttuk. Annyi ügyességet fejtett ki, hogy az
becsületére válnék bármelyik tornásznak. A
mi a ballett betanítását illeti, az dicséri az ő
mesterét, Gabona Gyulát; a jelenetes tánczok
kitűnően sikerültek s igen szép látványt nyuj-
tottak. Sokszor meg is tapsolta őt a hálás
közönség s többször hívta lámpák elé. Igen
esinos volt az apró ördögök táncza, kiknek
betanításával már hetek óta vesződik Gabona
Gyula s hogy ügyes tanító-mester, az bizo-
nyos, mert e szövevényes táncz szépen
sikerült.

A ballett mellett szombaton „Gringoire“,
vasárnap pedig „Tündérlak Magyarhonban“
adatott.

„Gringoire“-ben Sándor Emil művésziesen
alakította a XI. Lajost, de kitűnő volt a többi
szereplő is, mert hiszen Tapoleczai, Krémer,
Hevesi, Cserni Berta, Kiss Irén csak kitűnőt
nyujthatnak.

„Tündérlak Magyarhonban“ szintén jó
előadásban került színre, csak az a kár, hogy
a ballett kedvéért sokat el kellett belőle hagyni,
ugy hogy a két főszerepben Farkas Gyuri
(Haday) és Maresán (Margó) kívül a többi
összesszerepek csak epizód alakokká törpültek.

Haday elemében volt. Az ő igazi világa a
népszínmű s ebben úgy játszik, hogy szinte
magával viszi az embert. Olyan kiszolgált
huszárt kevesen tudnak produkálni, mint a
milyet ő mutatott be.

Margó Zelma méltó partnere Hadaynak.
Olyan kedves Maresa sem sok van mint ő,
kapott is sűrű tapsot és kihívást szép és ügyes
játékáért.

A többi szereplők is beletalálták magokat
a pompás jó hangulatba, mely úgy a színpa-
dot, mint a nézőteret betöltötte.

Tegnap ismételték az újév első napján
már bemutatott s Hevessy Gábor által nagy
gonddal rendezett Allegóriát, melynek szép-
ségét már volt alkalmunk méltatni s mely —
ismételjük — Hevessynek kitűnő rendezői
talentumáról tesz bizonyosságot.

* Ma lép fel először Otkoeci Végh Vilma
kisasszony városunk szülőtte, végzett színi-
képezdész a „Tücsök“ című színműben.

N A P I H I R E K.

T á j é k o z t a t ó.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órákor csak
esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaszadására a szerkesztőség nem
vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik
oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és ke-
zelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5
óráig tartanak. Az igtató, kiadó-hivatal s az
irattárfelvilágosításokat át hétközna-
pokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasár-
napokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra
közt.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva
hétköznapokon d. u. 3—5 óra közt, vasárnap
és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtő-
szekrényből a beadványok kivételnek hét-
köznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órákor, ün-
nepnapokon d. e. 11 órákor.

A debreczeni kir. járásbírság szóbeli kere-
seteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz
kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek
megjelenhetnek minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Ötthon“-a. Keresk. aka-
adémia palotájában.

— **Sz. Nagy Károly jubilálása.** A debreczeni ev. ref. egyház presbiteriuma értekezletté alakulva, tegnap tárgyalta Sz. Nagy Károly, az országos hírvénekező és zeneszerző ötven éves jubileuma sorrendjét, a melyet a zenedével egyetértve dolgozott ki egy megbízott küldöttség. A presbiterium minden pontjában elfogadta ezt a programot, melynek végrehajtása a valódi érdem őszinte elismerése lesz. A jubileum három főrészből áll. Január 25-én, szombaton este 6 órakor a tanító-képezde ifjúsága szerenáddal tiszteli meg az ünneptelt férfit, a kit az ifjúság nevében a képezde valamelyik hallgatója fog üdvözölni. Másnap, vasárnap d. e. 10 $\frac{1}{2}$ órakor diszközgyűlést tart a presbiterium, mely diszközgyűlést Kiss Áron püspök nyitja meg s azután az egyház nevében Simonffy Imre főgondnok üdvözlöi Sz. Nagy Károlyt; ezt az emléktárgyak átadása és a tisztelgő küldöttségek fogadása követi. Délután 4 órakor a zenedében ünnepi hangverseny lesz meghívottak jelenlétében. A részletes programot csak később közölhetjük; a kivitellel a rendezőség van megbízva.

— **Esküvő.** Ifj. Gily Ede, a Debreczeni Hírlap felelős szerkesztője szombaton délelőtt lépett házasságra Hacker Olga kisaszonnyal. A boldog pár nagy és díszes sereggel vonult délután a róm. kath. templomba, ahol dr. Wolaffka Nándor vál. püspök-plébános eskette meg őket, majd az ifjú párhoz lendületes beszédet intézett, a házastársak egymás iránti hűségét, szeretetét és vonalmát fejtegetve. A szép beszéd mély benyomást tett a hallgatóságra. Este hét órakor az Angol királynő szálloda külön termében lakodalmi ünnepélyre gyűltek össze a boldog pár rokonai és barátai, akiknek őszinte gratulációjához fűződnek a nagyszámu ismerősök jó kívánságai is.

— **Narcz rendőrök és katonák között.** Tegnap este megint esinos skandalumot rögtönzött néhány hadi a Szécheny-utca végén eső csöndes területen. Az ok, mint rendesen, megint az ismeretes Árva Mari volt, kit csavargásából a rendőrök befelé indítottak az enyhet adó városházi börtönök felé. Lakatos András a 15. huszárezred egyik közlegénye azonban védelmére kelt a prostituálnak s a rendőröket káromlások között szólította fel, hogy Marit eresszék el. A rend őrei természetesen nem engedtek, mire Lakatos kardot rántott s két másik társával, kik szintén huszárok voltak, megtámadta őket. A harcban Varga István rendőr a homlokán, Borbély György pedig fülsére kapott könnyebb vágást. Ekkor érkezett oda a 39. gyalogezred őrzője, mely aztán a küzdőket szétválasztotta s a katonákat bekísérte. Árva Mari a esetepáté alatt hűtlenül megugrott. A rendőrség már megtette jelentését az illető ezredparancsnoksághoz. A lovagias hősködésnek szomorú következménye lesz a magukról elfeledkezett katonákra nézve.

— **Téli országos vásárunk** a mai nappal megkezdődött. Bőr, méz, dió, gyapjú és többféle nyers termények kerültek piacra, mint rendesen a vásár hetének első napján, és kielégítő eredménnyel. A felszállításnak csaknem megfelelő volt a kereslet, annyira, hogy az árucikk 80 % a vevőre talált. Az országos vásár legkényesebb részét most a sertésvásár képezi, amennyiben a sertésvész miatt mostanában egymást ért miniszteri rendeletek között a közeli vidékek községeknek előjárásai a szó szoros értelmében nem tudnak eligazodni s most a szállításoknál határozatlanul állanak, úgy, hogy az illető gazdáknak, kereskedőknek előbb Debreczenbe kell jönniök s itt utánajárni, hogy a

szállítás milyen módokat között eszközölhető, különben jószágai otthon maradhatnának. A közönség és a vásár érdekében mihamarabb segíteni kell e bizonytalan állapotot, nehogy ez által a szombaton tartandó sertésvásáron nagy csorba essék.

— **Páli szent Vincze-egyesület.** Hirt adtunk már arról, hogy Debreczenben dr. Wolaffka Nándor v. püspök-plébános kezdeményezése következtében új jótékonyági egyesület alakult „Páli szent Vincze-egyesület” névvel. — Az egyesület azokon a szegény embereken akar, különösen a tél nyomorúságai között, segíteni *felekezeti különbség nélkül*, akik mint nem helybeli illetőségűek a városi szegényházba föl nem vehetők, vagy pedig maguk sem akarnak oda belépni. Az egyesület *otthonukban* keresi fel a nyomorgó, elhagyatott családokat, egyéneket s az igazán segélyre szorultakat anyagi segélyben, *lelki vigasztalásban* részesíti; a munkabíróknak állást, foglalkozást, munkát igyekszik szerezni, a beteget orvosi segélyben részesíti s gyógyszerrel látja el. Az egyesület tisztikara következőleg alakult meg: egyházi elnök: dr. Wolaffka Nándor, világi elnök Váci János, alelnök dr. K. Szalay Béla, titkár Wolaffka Antal, pénztárnok Csukás István, könyvtárnok Kurzsinszky László, ruhatárnok Pandura Lajos. Az új egyesület alapszabályai most vannak megerősítés végett a belügy-miniszternél.

— **A debreczeni egyetem** javára újabban Ferenczy Lajos kir. aljárásbíró 10 koronát küldött a ref. püspöki hivatalhoz, mely összeg mint bírságpénz folyt be.

— **Halálozás.** Részvétellel vettük a következő gyászjelentést: Fajdalomtól szívvel tudatjuk imádtott édes jó anyáknak, anyósunknak s nagyanyáknak néhai öz. Kiss Ferenczné szül. Buray Juliánna asszonynak folyó hó 5-én reggeli 3/4 órakor életének 65-ik, özvegységének 23-ik évében, rövid szenvedés után történt esendes elhunytát. Kedves halottunk porrésezt, az ev. ref. egyház szertartása szerint, folyó hó 7-én kedden délután 2 órakor, a nagy-csapó-utca 299. számú háztól, a ref. nagytemplomban tartandó rövid ima után, a Kossuth-utca 2. számú temetőben fogjuk örök nyugalomra helyezni. Mely végtisztességtételre rokonainkat, barátainkat s jó ismerőseinket szomorú szívvel meghívjuk. Debreczen, 1896. január 5-én. Gyermekai: Kiss Ferencz nejjével; Kiss Eszter, Hopp Istvánné, férjével s gyermekeivel; Kiss József. Ég angyala örökké drága porain!

— **Első osztályú hivatalok.** A pénzügy-miniszterium az ország nagyobb munkakörrel bíró adóhivatalai számára magasabb fizetésű tisztviselőket fog alkalmazni. A terv — közelebb már meg is fog valósulni, mert a pénzügy-miniszterium már kijelölte azon adóhivatalokat, a melyek ez intézkedésnél tekintetbe fognak vétetni. Ezen első osztályú adóhivatalok a következők: Budapest, (Buda), Pozsony, Sopron, Kassa, Temesvár, Szeged, Debreczen, Nagybecskerek, Zombor, Kolo svár Nagy-Szeben Zágráb, Eszék és Fiume.

— **Népmozgalmi statisztika.** Hajdudorogon a lefolyt ezer év utolsó három hónapján születettek 119-en, meghaltak 101-en. Házasság czéljából kihirdetve lettek 38, házasságot kötött 27 pár. Az új ezredév hajnalának 1-ső órájában, midőn még az üdvözlő harangok zúgtak, született egy házasság által megpecsételtendő szerelmi frigy előlegként egy János nevet nyert hazafi.

— **Állami ménék szétosztása.** Az állami méneknek az egyes fedeztetési állomásokra való szétosztása a debreczeni méntelep osztályánál január hó 20-án fog megejtetni. A szétosztást Losonczy Mihály miniszteri tanácsos, az országos lótenyésztési ügyosztály főnöke, Budaházy Kálmán miniszteri titkár, a lótenyésztési

osztály vezetőjének helyettese és Fadlallah el Hedad Mihály alezredes, a debreczeni méntelep parancsnoka fogják bizottságilag eszközölni.

— **Új községi orvos.** Kaba község közelebb megválasztott új községi orvosa dr. Gedeon János ma délelőtt mutatkozott be a megye vezérfőfőnökénél s kapott utasításokat községi orvosi működésére vonatkozólag dr. Losonczy Almos megyei tisztviselőtől. A fiatal orvos eddig a fővárosi nagy kórházakban mint másodorvos működött s új állását holnap már elfoglalja.

— **Másnak szánt pofon.** Kovács Lajos züllő csizmadia ma reggel részegen egyik Szécheny-utczán lakó ügyvéd lakására menvén, ott garázdálkodni kezdett. Az ügyvéd rendőrt hívott s bekísértette a résztvevő. Mikor ez a rendőrrel a II. kerületi rendőrség meleg előszobájába került, még jobban megkábította az alkohollal, de egyideig azért csöndesen üldögélt a padon. Az a rendőr, aki őt bekísérte, már régen eltávozott, vissza posztjára, ott hagyva a deliquenst, míg a kapitány kihallgatja. Nagy Sándor rendőr véletlenül szintén ott volt az előszobában, úgy téliessen öltözve, fején sapkával, mint a melyik Kovácsot bekísérte — s utasításokat vett valami ügyben a rendőrbiztostól. Míg a biztos szavait nagy figyelemmel hallgatta a haptákban álló rendőr, a benesejében szeszt és boszút forraló Kovács egész csöndben a háta megé lopódzott az elnézett rendőrnek s úgy arcul vágta, hogy az megszállva tántorgott. Az ártatlanul bántott rendőr érthető méltatlankodással fordult elégtételért a kapitányhoz, aki már intézkedett is, hogy a vakmerő méltó büntetését vegye.

— **Restauráció Bihar megyében.** Bihar megye hétfőn tartotta Beöthy László főispán elnöke alatt tisztújító közgyűlést. A közgyűlés egyhangulag újból Szunyogh Pétert választotta alispánul, ki meghatva *mondott köszönetet* a bizalomért. Megválasztották főjegyzőül egyhangulag Papp János, főügyészül: Tóth Dezső, árvaszéki elnökül Ferdényi Kálmán, főpénztárosul Cziffra Gerő, aljegyzőül Lovassy Andor, Bárány András, Keszthelyi Zoltán, Fráter András és Balogh Elemér; alügyészekül: Király Viktor és Wallner Ödön, árvaszéki helyetteselnökké Hranyiczki Károly, ülnökké Fráter Kálmán, Fényes Aurél, Jerszák István, Udvarhelyi Béla, Puskás Lajos, Jerszák Ignác, Nagy Lajos, Tóth Albert; alpénztárnokul Mózes Imre, Füredi László, mindannyi egyhangulag. A központi főszolgabírói állás betöltésénél szavazást rendelt el a főispán. Szótöbbséggel megválasztották Bérczy Imrét, az eddigi főszolgabíróat Kiss Elek ellen, a ki huszonnégy év óta szolgálta a vármegyét, de a ki ellen az utóbbi időben vádak emeltek. A Bihar-tordai főszolgabíróvá szintén szótöbbséggel választották meg Szatmárra Király Sándort Vattay Béla ellen. Egyhangulag választották meg főszolgabírókká az eddigieket.

— **Turris eburnea** — az elefántesontból való torony czimű hírhedt regény ellen, amelynek szerzője a m. kir. operaház egyik művészét rágalmazza meg aljas módon, az egész országban körözést bocsátottak ki. A belügy-miniszter tegnap Debreczen város tanácsát is felszólította, hogy e bűnös könyvnek bárhol található példányait koboztassa el.

— **Megfagyott ember.** A második ezredév második napjának hóvizataros éjjelén H.-Dorogon — mint levelezőnk írja — Marton József eseléd költözködés közben megfagyott. A szerencsétlen, este indult ki egyik dorogi tanyáról, hol már mint volt eselédnek, a miatt, hogy máshoz szegődött nem akart a szívtelen gazda éjjeli szálást adni, Szegedgyháza felé két ökrös szekeren, a holmijával, feleségével és egy süldővel. A Bogárháza körüli tanya előtt

azonban felakadt a hófuvatagban s míg felesége begyalogolt a tanyára segínyt hozandó, a boldogtalan ember a szekér-saroglyába húzódott meg a hideg ellen. A segínyt hozók ott találták megdermedve, holtan. Az ember-telen gazda ellen, ki nem akarta, hogy az éjet a tanyában töltsse, megindítják a vizsgálatot.

— **Köszönet nyilvánítás.** A debreczeni iparos-íjűségi önképző egylete által mult hó 26-án tartott bálon felülfizettek a következő urhölgyek és urak: Nemes Gáborné 5 frt, Antal Vinczéné, Horváth Jánosné, Lőrincsik Lászlóné 2—2 frt, Serli Edéné, Varga Lajosné 1—1 frt, Riesz Lipótné 50 kr, Tatár Gusztáv 10 frt, Tóth Kálmán 5 frt, Fridvalszky Rezső 2 frt, Blattner Gyula 1 frt 50 kr, Balog Sándor, Bosznay Károly, Bornyász József, Dörre Ferencz, Erdélyi Gyula, Hajdu István, Kiss Imre, Möldner József, Papp Rókus, Szahula István 1—1 frt, Debreczeni József, Csikes Ferencz, Tolnay Lajos, Tóth József, 50—50 krt, Pigler Lajos, Puskás Menyhért 20—20 krt. Szíves adományaikért fogadják az egylet nevében hálás köszönetemet. Elmulaszthatatlan kötelességemnek tartom ez uton is köszönetemet nyilvánítani azon urhölgyeknek kik a belépti jegyek elárúsításával oly odaadással fáradozni szívesek voltak. Debreczen, 1896. jan. 4-én. Kiss Sándor b. elnök.

Kérelem. Tisztelt előfizetőinket felkérjük, hogy a hátralékokat mielőbb kiegyenlíteni, illetve az előfizetést még e hó folyamán megújítani sziveskedjenek, minthogy ezennel csak azoknak küldhetjük a lapot, akik hátralékban nincsenek és egy bizonyos — tetszés szerinti — időre előfizettek. Ezen intézkedést szükségesnek tartottuk a *tényleges előfizetők* összeírása s a lap pontos szétküldhetése céljából.

A kiadóhivatal.

Mulatságok.

Dajka mese.

— Az álarozos-bál alkalmából. —

Hol hol nem, az óperencián tul vagy innen volt egy nagy és szép ország. Bőviben voltak ottan mindennek, a mit csak szem, száj kívánhat.

De az emberek még sem voltak megelégedve és a király nem volt boldog, de legboldogtalanabb volt a csodaszép király leány, a kit hatalmába kerített az a csunya betegség, a mely ottan dühöngött.

Nagyon bántódott ezen az öreg király és félt, hogy leánya belehal. Ezért összehívatta messzi földről a leghíresebb csillagvizsgálókat, a kik egy kis csillagon a gönczöl körül azt olvasták, hogy a király kisasszony meggyógyul, ha egyszer hangosan elneveti magát.

Nosza megindult a hajsza s mert nagy jutalom volt rá kitűzve s mindenki könnyűnek hitte egy olyan kis királykisasszonyt megkacagtatni, a próbálkozók csak úgy hemzsegték. Persze, hogy egyiknek sem sikerült egy mosolyt is ajkára csalni.

Az udvari dámák a király kétségbeesését soká tétlenül nem nézhették és elhatározták, hogy ők is tesznek egy kísérletet.

Bált, még pedig álarozos bált rendeztek és hogy törekvéseit isten áldása kísérelje, elhatározták, hogy egyuttal a szegényekről is gondoskodnak.

A bálon ott volt a város aprajánagyja; a királykisasszony is eljött. A szél ősmérve, mindenki közelibe igyekezett, mindenki beszélt hozzá; és a szokatlan látvány a nagy zaj okozta izgalomtól gyenge pirt öntött áruzára, sőt a folyton folyvást csak a hatást leső fejedelem legnagyobb örömeire úgy látta, hogy a mikor kis ideig egy karesu, magas ál-

arczossal karonfogva sétált, mintha szeméi jobban fénylettek volna, mintha ajkai körül mosoly tűnnék föl.

Hozzá sietett, de mire a nagy tömegben keresztül oda ért, a királykisasszony már egyedül volt, még mindig piros arczsal, még mindig mosolyogni látszó ajkakkal, kezét esókolt atyjának, mondva: „Papa, még soha ily jól nem éreztem magam, de menjünk, azt hiszem ma pompásan fogok aludni.”

A bál elmúlt, a királykisasszony visszaesett buskomorságába, melyből nem lehetett kirázní. A jószívű nők ujra, meg újra vigalmakat rendeztek, ám hiába! Csak a legügyesebbnek jutott észébe megkérdezni, mi is tetszett a kis urónak azon az emlékezetes álarozos bálon annyira s így tudta meg, hogy semmi egyéb, csak annak az ismeretlen álarozosnak a beszédje.

Erre alapította tervét, melynek támogatására a királyt is megnyerte. Megint jótékony czélú álarozos bált rendeztek s úgy intézkedtek, hogy arról senki, de senki ne hiányozzék, a kire csak gondolhattak, hogy ő lehet az a nevezetes ismeretlen, mindnek királyi parancs ment és királyi jutalom ígértetett, ha a királykisasszonyt felvidítják.

Elérkezett a második álarozos bál estéje is, maga a királykisasszony várta atyja karján legtürelmetlenebbül az álarozosokat, megfigyelte mindeniket, mindeikre megjegyzést tett.

Legelől jött egy hadnagy zoknyában, kivont karddal. „Sokkal kisebb, hogy sem ő lehessen.”

Kövétték a dékánok, első pillanatra érdekes alakok „az egyik elfelejti, a másik meg nagyon is megjegyzi magának a példaszót; ne szólj szám, nem fáj fejem. Egyik sem az.”

Utánuk lépdelt két kis fekete, azután két nagyobb rózsaszínű dominó. Csak megbólintotta fejét.

A policesinello csinos alakja hosszabban foglalkoztatta. Sajnálom, hogy a hangját nem hallom.”

Egy ügyes kéményseprő-legény is beállított. „Azt hittem, hogy ez ő s azért öltözött így, mert mindenkit be akar feketíteni, de látod, a kormot otthon felejtette, a kéménybe mászni pedig nem akar, fél, hogy bepíszkolja szép nyakát.”

A czigányasszonyok, mert kettő is volt, soká lekötték figyelmét. Nem tudom, azért hozta-e a kosarat ez az egyik, hogy adja, azért-e mert kapta, vagy azért, hogy a sok bókot belerakja, amit az estén reá halmaztak — a társnőjére, a másik czigánynőre, a bálnak talán legfessebb maszkjára.

Sok, sok álarozos volt még jelen, de egyik sem a keresett. A királykisasszony minden csalódás után szomorubb és szomorubb lett és haza kívánczolt. „Nem így, mond a király, ott jó négy álarozos, az összetéveszthetőség egyenlően öltözve.”

Hogy atyja kedvét ne szegje, maradt még és megfigyelte ezeket is, mint kerülék méltóságosan meg a termet, majd hogyan alakulnak körülöttük kisebb körök, később mikép üldöznek egyes nézőket a teremből (ha nem is csipős megjegyzésekkel, hát dörzsölődzéssel.) Fülében csengtek a rájuk tett ostoba megjegyzések. „Ez itt csak a hadügyminiszter lehet, azért udvarolnak a tisztnek neki.” Ez meg bizonyosan En Csillag Annának az ügynőke — — — de hogy miért, azt már nem hallotta, mert a sok párfüm illattól elkábultva szomorubb, mint jött vonult vissza atyja karján, alig hallhatóan suttogva.

A bál igen jól sikerült, mennyi előkelő férfi, mennyi szép nő volt jelen; a szegények is bőségesen megkapják a magukét, miért, hogy ő, csak egyedül ő nem hajlott parancsszavadra s nem jött el —

vágy ha eljött, mért oh, miért őrizte meg oly jól inkogintóját.”

Azóta a királykisasszony folyton jár álarozos bálba, a mult héten is volt egy, nem voltam jelen, kik ott voltak megtudják mondani, megtalálta-e, a kit keresett.

A királykisasszonyt úgy hívták, hogy „multság”. A betegség, a melyben szenvedett „Unalom”, az az ismeretlen álarozos pedig „Szellem” név alatt kerül a nyilvánosságot. *Tallózó.*

* **A második hentest-ársulat bálja** szombaton éjjel folyt le a Korona szépen felszerelt s kényelmes termében. — A derék rendezőség mindent elkövetett, hogy az új társulat első bálja a legjobb hírű legyen. Siker koronázta fáradságukat, mert nagy közönség jött össze a bálra, melynek magyaros jellege a régi híres debreczeni bálók emlékét eleveníté föl. Érdekes volt, hogy a pénztáros asztalán Péter Pál vendéglős kitűnő konyháját dícső pirosra sült malacz feküdt egy felkoszorozott tálon, melyet a szünóra alatt el is fogyasztottak. A jelen voltak közül sikerült fejegyeznünk a következőket: Nagy Istvánné, Kántor Józsefné, Harsányi Gáborné, Szabó Andrásné, Gyarmathy Jánosné, Szabó Józsefné, Jeney Ferenczné, Ujfalussy Menyhért, Szombathy Imréné, Balla Istvánné, Tájai Józsefné, Kiss Miklósné, Petneházy Antalné, Sivenször Sándorné Csáthy Károlyné, Tótfalusi Sándorné Karacs Mártonné, Bóth Jánosné, Némthy Gáborné, özv. Munkácsy Mihályné, Nyilas Jánosné, Szőke Mihályné, Gelvilich Jánosné stb. stb kik mindnyájan leányaikkal együtt jelentek meg. A multság lapunk zártakor még tovább folyik igen jó kedvvel.

Táviratok.

Rémes gyilkosság.

Budapest, január 6. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) Demeter János tornalj gazdag parasztembert tegnapelőtt az országuton kirabolták és megölték. A tetteseket erőlyesen nyomozza a rendőrség.

Az adakozó czár.

Budapest, január 6. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) Az orosz czár nagy összeget adományozott az orosz-lengyel-orosz stralégiai vasutára.

Kirabolt építész.

Budapest, január 6. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) Kémény Simon budapesti építész és családját eselédje, szövetkezve szeretőjével, megmérgezte és kirabolta. A merényleket elfogták. Az idejében beadott ellenmérég megmentette az építész és családját.

Az emelkedő tőzsde.

Budapest, január 6. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) A budapesti tőzsde emelkedőben van, a mi jó hatással van a kereskedő és pénzüvilágra.

Konstantinápolyi csendélet.

Budapest, január 6. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) Konstantinápolyban ismét nagy vérengzés volt, mely alkalommal 300 ember megsebesült.

A belgrádi röpirat.

Budapest, január 6. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) Belgrádban óriási szenzációt okozott egy az uralkodóház ellen intézett röpirat, mely sürgeti az Obrenovicsok megbuktatását.

TÜKÖRDARABOK.

Debreczen, január 6.

Bizonyára nem kerülte ki olvasóink figyelmét Várad Antalnak gyönyörű költeménye, mely a Fővárosi Lapokban, e kitűnően szerkesztett újságban jelent meg az ünnepek alatt. A nagynevű író versének Biró Zsuzsánna címet adott, nem is álmódva arról, hogy lesz az országban egymásik Biró Zsuzsánna, ki ezért megnehezte. Annál nagyobb volt a meglepetés, midőn a napokban egy Biró Zsuzsánna aláírással ellátott verset kapott, mely ekképen hangzik:

Valleomás.

Várad Antal ur! — ne vádoljon kérem.
Vádja mind fejembe kergeti a vérem;
Száguldozó árja mind agyamra tódul,
Várad Antal ur! Mentsen fel a vádtul.

Nem tettem én semmit — nem tudom mi történt,
Nem ülték még soha én miattam törvényt,
Nem zavarodott meg értem a békesség,
Jó hírem s nevemnek baja miért essék?

Vádolnak: miattam dült valaki késbe —
— Mert aki felkapta — későn kapott észbe —
Irgalmat könyörög s jó szívet iránta,
— Mert a düfűst nekem — a kigyónak szánta.

Hát a ki kíváncsi, csak járjon utána,
Számolok bár kivel én — Biró Zsuzsánna! —
Nem öntöttem soha olajat a tüzre,
Nem is esalogattam senkit — hiva — üzve —

Én — Biró Zsuzsánna — számolok Istennel:
Hogy anya s fiu közt konkolyt nem vettem.
Kevesen ismernek — nem foghatják rája —
Hogy voltam valaha — pfuj — falu czondrája —

Városban neveltek és tudták annyian,
Hogy jó szülém engem úgy hívott csak —
[fiám! —
Szorgalmasan, buzgón jártam a templomba,
Nem volt senki a ki bántani mert volna.

De magamnak kellett magamra vigyáznom!
Féltáram maradtam — nagy volt az én
[gyászom.

Tíz körömöm kopása — véres verítéke —
Tartott el hármunkat — és szent volt a béke.

Volt, hogy házassági ajánlatot kaptam,
De hű reményben őket soh'se hagytam.
Családfenntartónak „nekem” kellett lennem,
A szerelmi vágy is csak némán élt bennem.

Soh'se tudta senki, mert én be nem vallom,
Szerelmem nélkül oly jó lett vón' meghalnom.
Csakhogy élnem kellett, öreg anyám miatt,
Ha Isten nem adott neki vót vagy fiat!

Sokszor kintott a vágy, azt hittem már végem,
Nem lesz hát én nekem földi üdvösségem?
Nem lesz ki gyönyörrel a szemembe nézne?
Soh' sem lesz szívemnek szerelemben része?

Csakhogy engem a vér szava meg nem rontott.
Ilyen gonosz vádat rám senki sem mondott.
Bárki állítaná, állanék elébe,
Szikrázó szemekkel néznék a szemébe!

Tudom nem én vagyok, kit így énekelt meg,
Én nem vagyok átkos kigyója a földnek,
De mivel nevémet érte a vád — mindegy! —
Várad ur kérem — szavam szíveleje meg.

Nem, — nem mondok többet; háborog a vérem,
Csak azt hallgassa meg az egekre kérem —
Várad ur! Hogy a nevémet ne bántsa —
Mert az én nevem is ám —

Amint a mulatságos verset elolvastam,
egy régi levél jutott eszembe, melyet egy
novellám megírása alkalmából kaptam.
Novellám címe ez volt: *Sáarossy Mihály*.

E történetben el volt mondva, hogy Miczi papája egy kegyetlen ember, ki kinezta, gyötöri leányát, mert ez nem akar egy meggazdagodott eszmadiához menni. A történet, — mint minden kezdő belletristánál — halállal végződött.

Alighogy megjelent Sáarossy Miczi valamelyik piccolo lap tározójában, egy levelet kaptam a következő tartalommal:

Hallja az Ur! Egyik haszontalan újságban azt olvastam, hogy maga az én családomat kiírta és becsületes nevemet meghurcolta. Szerencséje, hogy messze lakunk egymástól, mert különben felpékeltem volna. Mert jegyezze meg, hogy én tréfát nem tűnök. Azután meg nem is mond igazat, mert az én Miczi lányomnak eszmadiák nem szoktak udvarolni, mert az én lányom kisasszony a javából. Punctum. Végül vegye tudomásul, hogy ha még egyszer családomról ír, lelövöm mint egy közönséges vak varjút.

Sáarossy Mihály.

A különbség a Váradinak és nekem írt levél közt az, hogy míg ő versben, addig én vastag prózában kaptam meg a rendreutasítást.

A városok háztartása.

Debreczen, január 6.

A belügyminiszter pár nap előtt — amint ezt akkor röviden jeleztük — egy körrendeletet intézett a törvényhatósági joggal felruházott városok közönségéhez, melyből azt látjuk, hogy kormányunk különösebb figyelmet kíván fordítani a törvényhatósági joggal bíró városok sok helyén megromlott pénzügyeinek rendezésére. Aki tudja, hogy eme városok mily jelentős tényezők a magyar állam életében úgy kulturális, mint sok egyéb tekintetben; aki tudja, mily áldozatot hoznak ezek évenként egy a saját, mint az állami adminisztráció érdekében: azok bizonyára örömmel fogják tudomásul venni, hogy a miniszter eme városok pénzügyi helyzetét ismerni kívánja és segíteni óhajt a bajokon.

A körrendelet így szól:

Az újabb időben több irányban bekövetkezett változások s azok kapcsán létesült viszonyok kívánatosnak tüntetik fel azt, hogy a városok háztartása a változott s esetleg újabb pénzügyi törvények által változható viszonyokkal összhangba hozassék és lehetőségig az eddiginél szilárdabb, ingásoknak kevésbé kitétt alapokra fektetessék.

E részbeni törekvéseim megvalósításának alapját azonban csak a városok háztartása mostani jövedelmi forrásainak pontos, hű és kimerítő megismertetése képezheti, mert csak ezen adatok tájékoztathatnak az iránt, hogy a városok részbeni viszonyai mily irányban igényelnek esetleg rendezést s miképpen volna ez elérhető.

E végből felhívom a város közönségét, hogy egy oly kimutatást szerkesztessen, a melybe az 1892—1893. és 1894-ik évekre vonatkozólag az illető évi zárszámadások alapján a következő adatok veendők fel, u. m.:

1. Mily tiszta jövedelme volt külön-külön a szesz, a sör, a bor, valamint a hus és ezukor fogyasztás után szedett városi fogyasztási pénzadókból, továbbá, ahol létezik ily városi külön illetékekből, avagy ezen cikkek után szedett bevételi díjakból.

2. Mily jövedelme volt az italmérési regale-jog alapján az 1888. XXXV. t.-cz. 69. §-ánál fogva kijáró részesedésből.

3. Mily tiszta jövedelme (esetleg vesztesége) volt az állami ital, italmérési és fo-

gyasztási adók beszedési jogának megváltásából, bérbevételéből és rántalásából, a beszedési jutalék betudása mellett.

4. Az egyenes adókra kivetett városi vagy községi adó adókulcsa.

5. Az egyenes adókra kivetett városi vagy községi adó hozadéka.

6. Felveendők a kimutatásba azon összegek, amelyeket a város vagy község egyéb közszolgáltatás természetű jövedelmi forrásaiból, mint vásárvám, helypénz, átiratási díjakból, kövezetvám, hidvám stb. vett be.

7. Végül, mily jövedelmei voltak a városnak egyéb, az előző pontokban külön fel nem sorolt jövedelmekből.

Különösen hangsúlyozni kívánom, hogy a bekívánt adatok ezéjja éppenséggel nem a mai fogyasztási, ital s italmérési adóknak állami érdekében való vételári jobb kihasználása, hanem egyedül csakis a községi pénzügyek rendezése s ennél fogva a város saját érdekében áll, az adatok leghívebb kitüntetése, minthogy ellenkező esetben az esetleg bekövetkező hátrányok a várost saját mulasztásából sujthassák.

Ezen kimutatást a folyó hó 31-ig kell felterjesztetni a belügyminiszterhez a polgármester és főszámvevő aláírásával.

Millennium.

— A kiállítási sajtóiroda értesítései. —

Budapest, január 6-án.

Külföldiek a millenniumon.

Az ezredéves kiállítás, valamint a millenniumi ünnepségek ismertetése és propagálása a dolog természete szerint mostanában leginkább a külföld felé irányul, s a kiállítás igazgatósága azon van, hogy minél inkább felköltse, s azután folytonosan ébren tartsa idegen országok érdeklődését. A magyar embernek leginkább az kell, hogy olesóra, könnyen hozzá férhetővé tegyék a látnivalókat, olesó utazásról és ellátásról pedig minden tekintetben gondoskodás történt.

A külföldivel azonban előbb meg kell ismertetni Magyarországot és a millennium jelentőségét, meg kell győzni róla, hogy érdemes, tanulságos nagy utat érő dolgokat fog látni és tapasztalni, egy minden érdeklődést megérdemlő nemzetet és annak törekvéseit ismeri meg. A magyar embernek csak alkalmat kell adni, hogy följöhesse Budapestre, a külső országbelől rá kell venni, rábeszélni. Ez utóbbira kitűnő szolgálatokat tesz a millennium ügyének a külföldi sajtó, amely nagy jóakarattal és érdeklődéssel regisztrálja a fontosabb eseményeket, kitűnő szolgálatokat tesznek a konzulátusok, melyek a külügyminiszter utasítása alapján röpiratokat, ismertető füzeteket, albumokat, újságcikkeket terjesztenek; megbecsülhetetlen buzgósággal fáradoznak a külföldi magyar egyesületek, a melyek kiránduló csoportokat szerveznek, s már most gyűjtik a pénzt és a kötelező aláírásokat a kiállítás látogatására.

Legújabbban ismét történt egy olyan megállapodás, a melynek eredményeképp bizonyára százával jönnek majd a külső országi kiránduló társaságok — Magyarországra. A külföldi ember ugyanis nem úgy szokott hosszabb nyári utra kelni, hogy a vasuti pénztárnál megváltja a jegyet s utazik vaktába a világba, hanem utazási vállalatokkal csináltatja meg a maga uti tervét, s azzal gondoskodik mindenféle szükségletéről.

Ezt tudva, a kereskedelmi miniszter a világ minden nevezetesebb utazási vállalatával összeköttetésbe lépett, hogy némi vasuti és ellátási kedvezmények árán a külföldiek jövő évi utiprogramjának közép pontjává Budapestet és az ezredéves kiállítást tegye. Ilyen tervezetbe az

utazó vállalatok legnagyobb része belement, sőt arra is kötelezték magukat, hogy nagyobb kiránduló társaságokat szervezzenek s tömegesen külön kővonatokon szállítják az egyes országok turistáit Budapestre. — A legtöbb utazási vállalat most folynak a tárgyalások.

Debreczeni vélemény a sertés-kereskedelem reformjáról.

E hónap 8-án ül össze az az országos ankét melyet a földmívelésiügyi miniszter hívott össze, hogy tanácskozzék a kiviteli sertéspiacz biztosítása és állandó jövedelmessége érdekében teendő újításokról. Ez országos értekezletre meghívást kapott Debreczen város közönsége, mint az ország egyik legnagyobb sertéstenyésztője s Debreczenből meg Horváth István sertés nagykereskedő.

A városi tanács ma tárgyalta e tárgybán a meghívottak elébe terjesztett hat fő kérdőpontot e y szombatán tartott előleges konferencia megállapodásai alapján. Ez értekezleten résztvettek: *Király Gyula* gazdasági tanácsnok, elnök, *Ábrahám László* tisztí főügyész, dr. *Király Ferenc* ország. képviselő, *Szűcs Mihály* gazd. tanintézeti igazgató, *Horváth István*, *Szentessy János*, *Pálffy Gábor*, *Nagy Jakab* sertés nagykereskedők és *Kálmáncshelyi Mór* mezőrendőrkapitány.

Beható hosszas eszmecsere után az értekezlet a föltett kérdésekre a következőket feleli:

I. A kiviteli sertéspiacz kellékeire vonatkozólag a szállítások megfelelő esatornázásán és vízzel való ellátásán kívül kívánatos a vasut bevezetése minden egyes szállásba; a fertőzött falkák gyors értékesítésére feltétlenül szükséges a megfelelő közvágóhid; ugyanilyen sertéseknek esetleges elkülönítésére alkalmas helyen külön szállás feltétlenül szükséges trágyagyár kívánatos ott, a hol a trágya másképp nem értékesíthető; arra a kérdésre: szükséges-e oly intézkedés, hogy a tenyésztő hatóságilag meghatározott tartási ár mellett sertéseit ott bármikor elhelyezhesse s azokat alkusz kizárásával szabadon értékesíthesse? — az értekezlet feleli: vezérrel legyen, hogy a sertés tulajdonosok érdeke megóvassék.

II. Az előzetes állatorvosi megfigyelésre vonatkozó kérdésre a válasz az, hogy a kiviteli piac központi telepén vezeklő intézet feltétlenül szükséges.

III. A kőbányai sertéspiacznak jelen helyen való fentartása közérdekből mindaddig kívánatos, míg más helyen új telep fel nem állítható; de ez csak fokozatosan viendő keresztül s a régi területen új szállásra engedély már most adható nem volna.

IV. Sertéseink értékesítésének érdekében nem csak kívánatos, de szükséges is, hogy az országban több helyütt állami szakközegek felügyelete alatt álló sertéspiaczok létesíttessenek, nemcsak Ausztriába, hanem a külföld többi részébe irányuló sertéskivitel érdekében.

Végül V. feltétlenül szükséges, hogy a székes főváros területén a tervezett sertésvágóhíddal kapcsolatban a sertésszállások intézménye általában és különösen oly tervezettel létesüljön, hogy ott a sertéstulajdonos sertései számára a hatóságilag megállapított áron helyet és takarmányt kapjon s hogy sertéseit ott, ha kívánja megbízható egyének számlájára értékesíthesse is.

Ezekon kívül külön indítványt is tesz az értekezlet. Azt nevezetesen, hogy miután az osztrák tartományok helytartó tanácsai tetszés szerint zárják el magokat a kivitel elől, anélkül, hogy az illetékes osztrák miniszter jóváhagyását kikérnék: ez Magyarországra nézve lealázó, eléggé

el nem ítélhető eljárás megszüntetendő, hogy ezután ne a tartományok helytartóságai, hanem az osztrák miniszter intézkedjék a kitiltások felől.

CSARNOK.

A mi vármegyénk.

A vén hajdu meséje.

— Freskó. —

A Debreczeni Ellenőr számára írta:

Krúdy Gyula.

(Folytatás.)

Sárosy Están bátyánk a farkát szedte a kecségének és a 34-ikiménest. Hát bizony az öreg ur, majd hogy el nem ptyeredett, mikor az a szép mosolygó szemű asszony kedveskedve kinalta felé négyezer is, ötször is a kecségéstálat. Nem is mukant meg többé az öreg a német szó ellen, csak néha szólott elkeseredve, hogy maholnap neki is németül kell tanulni, mert bizony szegyenbe talál maradni. Azelőtt pedig mindenki tudta az öreg urról, hogy inkább a fejét hagyja levágnatni, mintsem egy német szót kiereszsen a száján. Azóta pedig, ha az alispánnéval találkozott, *Kisztiándot* mondott és a bajuszát sem fente ki többé olyan kurucz hegyesre. Ez azért történt, mert a méltóságos asszony egyszer azt találta mondani, hogy nem szép az ilyen nagyon hegyesre felviaszkolt bajusz.

Hanem nem alszik az ördög. A kurtanemes urak, akik falun élnek, falun halnak és a régi jó időkben úgy emlékeztek az alispáni ebédre, hogy azok a legszébb mulatságok és három-négy napig dárídoznak utána, hát megharagudtak. — Nem tetszett nekik az egész dolog. Az ebédnél nem volt szabad hangosan beszélgetni, nem volt szabad rőfös áldomásokat tartani, mert a méltóságos asszony mindjárt elfordította a fejét és felhuzta az orrát, akkor pedig esunya volt és megharagudtak a hét szilvafás nemes urak. Délután pedig ha pipaszó mellett beszélgettek és itták a bort, avagy kártyáztak, nem volt szabad a pipák hamuját a padlóra verni, este pedig, aki a régi szokások szerint reggelig a pohár mellett akart maradni, azt bizalmasan figyelmeztették, hogy itt le kell feküdni, mert a méltóságos asszony nem tud a lármától aludni. Aki reggelig ébren akar virrasztani, az menjen a koresmába.

Hát fel is szedelőzködtek a kurtanemes urak és átmentek a Vörös Ökörbe mulatni.

Ez a Vörös Ökör még a régi jó időkben állott fenn. Nagy hatalmas épület, a hol soha sem volt éjszaka és reggelig táva-nyitva volt a kapuja és a tűz a konyhában nem aludt ki. Itt szoktak dárídozni a nemes urak, innen indult ki a tisztujítás. A koresmárost emberemlékezet óta *Iezig*-nek hívták.

Idé vonultak a nemes urak. Itt aztán kifőzték, hogy segíteni kell a dolgokon és haza kell hívni külföldről a hol tanult, a fiatal Csomay Sámuel urat. Tizennyolcz esztendősen lehetett, mikor elvitték tanulni valahova Bécsbe. Szemefénye volt az apjának, az egész vármegyének déleze volt, daliás és bátor. Magyar az utolsó izig. Azért nem is féltették, hogy elnémesedik a külföldön. Az urak elhatározták, hogy haza fogják hívni. Irnak neki, hogy pusztítsa ki a vármegyéből a német világot. Biztak benne nagyon és annyi áldomást ívának ezen az éjszakán az Emánuel urfira, hogy ha az mind megfóná, örök élete lesz.

Hát irtak neki még másnap.

Százhusz nemes ur írta alá a levelet és odanyomták a nevük mellé a ezimeres pecsétjüket is. Ugy nézett ki ez a levél, mint egy okmány: Tavalý, mikor itt a

levéltárban takarítás volt, akkor láttam hozzá hasonlót. A levéltáros ur megmagyarázta róla, hogy azzal az okmánynyal magyar királyt hívtak be a külföldről és király is lett a lengyel herezezből, a kit behívtak.

Hát azzal az okmánynyal, a mit a nemes urak küldtek Emánuel urfira a mi vármegyénkben is király, alispán lehetett akárki, mint a hogy később úgy is lett.

Hanem elterjed a hír, hogy Csomay Emánuel ur hazajön Bécsből. Várták, kíváncsiak voltak rá, hogy mit fog csinálni, legjobban kíváncsi volt azonban a második feleség.

(Folyt. köv.)

KIS LOTTÓ.

— Január 4. —

Budapest	33	85	28	64	29
Trieszt	82	23	56	20	15

Szerkesztői posta.

H. V. Az orvosok és gyógyszerészek bálja e hó 29-én lesz a Bika szálló nagy termében. Arról előre is biztosíthatjuk Önt, hogy ott jól fog művelt közönségünk mulatni, mert a rendezés oly kipróbált kezekben van, hogy akár előre is megírhatnánk a fényes sikert.

Margitkának. A kértézt népdal két versét becses óhajására itt adjuk:

Két lánya volt a falunak... két virága.

Mindakettő úgy vágyott a boldogságra.

Az egyiket elkísérték esküvőre,

A másikat szép esendesen kivitték a temetőbe.

Özvegy asszony a lányodat ne sirassad,

Te se örülj, hogy a tied férjhez adtad.

Nem tudni a jobbik sorsot melyik érte,

Melyiknek volt esküvője, melyiknek a temetése.

N. E. Urnak Nagyvárád. Méltóztassék abban a dologban lapunk kiadóhivatalához fordulni. Si omnes consentiunt, ego non contra dico. Üdvözlét.

K. Gy. Urnak Nagyvárád. Köszönjük. A karácsonyi számba későn érkezett, azért nem közölhetjük. A *Szomorú Órák* mennek. Üdv.

Nyugatmagyarországi Híradó. Levelünk meg a napokban.

Az új szerelem. Jó szellemünk óvjon meg attól bennünket, hogy valaha ilyen sületlenséget még egyszer elolvassunk. Ezt elmondhatja Ön a konyhatündéreknek, de ne kívánja, hogy ügyetlenül megirt írka-firkáit mi lenyomassuk.

Emlékeimből. Memoire-okat ma már csak nagy emberek irnak, Ön azonban mivel még nem nagy és stýlje után ítélve, nem is válik nagygyá sohasem, mondjon le arról, hogy mi megőrizzük emlékeit.

E. S. Urnak Szoboszló. A második évezred munkásságából kérünk valami szépet. Brevis esto.

Debreczeni Városi Színház.

Idény-bérlet 83 sz. Páratlan-bérlet 83 sz.

Ma Hétfőn, 1896. január 6-án.

Otrokoesi Végh Vilma k. a. felléptével.

A Tücsök.

Francia életkép 5 felvonásban. Sand George beszélye után írta: Birchpfeiffer Sarolta. Fordította Buljovszky Lilla. (Rendező: Hevessi G.)

Holnap Kedden, 1896. január 7-én.

Otrokoesi Végh Vilma k. a. felléptével, páros bérletben:

A hol unatkoznak.

Vigjáték 3 felvonásban.

Vasuti menetrend.

— Érvényes 1895. október hó 1-től. —

Egységes vasuti idő szerint.

Debreczenből indul:

Budapest felé (gyorsvonat)	reggel 8 ó. 40 p.
Budapest—Nagyvárad felé	délután 12 ó. 36 p.
	este 10 ó. 31 p.
P.-Ladány—Nagyvárad felé ¹⁾	délután 3 ó. 48 p.
minden kedden	délben 12 ó. — p.
Csak P.-Ladányig vegyes vonat.	este 8 ó. 15 p.
Szatmár—M.-Sziget felé	délután 4 ó. 07 p.
Szatmár—M.-Sziget felé	este 8 ó. — p.
	éjjel 3 ó. 05 p.
Csak Szatmárig	reggel 5 ó. 15 p.
Miskolc—Kassa felé	reggel 8 ó. 25 p.
Miskolc—Kassa felé	este 8 ó. 05 p.
Szerencs—S.-A.-Ujhely—Kassa felé	délután 4 ó. 02 p.
	m. á. v.-től reggel 5 ó. 48 p.
H.-Böszörmény—Bő- Sz.-Mihály felé	m. á. v.-től délután 3 ó. 57 p.
	vásártérről 4 ó. 10 p.
Füzös-Abony felé	m. á. v.-től reggel 5 ó. — p.
	vásártérről 5 ó. 13 p.
Obat—Köcs—Polgár felé	m. á. v.-től d. u. 4 ó. 12 p.
	vásártérről 4 ó. 22 p.
Derécske-Nagy-Léta felé	r. 8 ó. 35 p. és d. u. 4 ó. 17 p.

Budapestre érkezik:

a reggel 8 ó. 40 p.-kor induló gy. v. d. u.	1 ó. 50 p.
a déli 12 ó. 36 " sz. v. este	8 ó. 10 "
az este 10 ó. 31 " " reggel	5 ó. 45 "

Budapestről Debreczenbe indul:

a délután 3 ó. 47 p.-kor érkező sz. v. reggel	9 ó. 40 p.
az este 7 ó. 09 p.-kor érkező gy. v. délután	2 ó. 15 p.
sz. v. este	7 ó. 05 p.
" 2 ó. 40 " erk. sz. v. (P.-Ladányig gy. v. átszállással) este	9 ó. 15 p.

Debreczenbe érkezik.

Budapest—Nagyvárad felől	délután 3 ó. 47 p.
(gyorsvonat) este	7 ó. 09 p.
	éjjel 2 ó. 40 p.
Nagyvárad—P.-Ladány felől	reggel 7 ó. 41 p.
Csak P.-Ladánytól	reggel 4 ó. 55 p.
M.-Sziget—Szatmár felől	reggel 7 ó. 50 p.
	délután 12 ó. 16 p.
	este 10 ó. 16 p.
Csak Szatmártól	este 7 ó. 45 p.
Kassa—Miskolc felől	reggel 8 ó. 07 p.
Kassa—S.-A.-Ujhely—Szerencs felől	déli 12 ó. 21 p.
Kassa—Miskolc felől	este 7 ó. 40 p.
	vásártérről reggel 8 ó. 09 p.
B.-Szt.-Mihály— H.-Böszörmény felől	m. á. v.-hoz este 6 ó. 35 p.
	vásártérről m. á. v.-hoz 6 ó. 44 p.
F.-Abony felől vásártérről	délután 5 ó. 21 p.
	m. á. v.-hoz 5 ó. 30 p.
Obat—Köcs—Polgár felől vásártérről	reggel 7 ó. 50 p.
	m. á. v.-hoz 8 ó. — p.
Derécske-Nagy-Léta felől	r. 7 ó. 25 p. d. u. 3 ó. 18 p.

¹⁾ P.-Ladánytól gyorsvonat.

Kiadó és laptulajdonos:

"Csokonai" nyomda és kiadó részvénytársaság.

Felölös szerkesztő: Kocz Ákos.

Eljegyzési kártyák

és minden alkalomra való
meghívók, elegáns kiál-
tásban és olcsó áron

kaphatók

a CSOKONAI
nyomdában.

1.

Az

"ISTVÁN" gőzmalom társulat
örleményének

ÁRJEGYZÉKE

saját raktárában.

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tar-
tott általános magyar malomgyűlésen megál-
lapított a 1887. évi június 1-én életbe lépetti
eladási, fizetési és szállítási módokatokra vo-
natkozó egyezmények szerint.

Kötelezettség és engedmény nélkül
készpénzfizetés mellett.

ZSÁKKAL EGYÜTT.

	100 kiló
A. Asztali dara nagyszemű	12.60
B. Szinte " aprószemű	12.20
O. Királyliszt	12.20
1. Lángliszt kivonat	11.40
2. 1. ső rendű zsemlyeliszt	10.80
3. Zsemlye liszt	10.40
4. 1. ső rendű kenyér liszt	10. —
5. Közép kenyér liszt	9.60
6. Kenyér liszt	9. —
7. Barna kenyér liszt	7.40
8. Takarmányliszt	5.40
11. Finom korpa zsákkal	3.40
11. " " zsák nélkül	3. —
12. Durva korpa zsákkal	3.40
12. " " zsáknélkül	3. —
Csirke buza " zsák nélkül	3.20
A zsákok súlytartama tej-súlyt tiszta súly- nak véve.	
A. B. 0—6 számig	85 kiló
7. és 8. szám	70 "
11. 12. " " " "	50 "
Debreczen, 1896. január 2-án.	26—2—1

Szabó Lajos Fiai

czég

tudatja a n. é. közönséggel, hogy a
közelgő farsangra már raktára
érkeztek a

legújabb

Farsangi divat-
czikkék:

színes selymek, lusztterek, vilá-
gos színű divatszövetek, legye-
zők, szalagok, keztyűk.

Férfi chiffon-ingek

darabja

1.50, 1.90, 2.20, 2.60.

Gallérok, kézelők,

Nyakkerdők.

Alsóingek, harisnyák,

kész lábravalók

→ olcsó, szabott áron ←

kapható

Szabó Lajos fiai

özégnél,

Debreczen, Rózsátér.

2740 T

1895

III.

Árverési hirdetményi kivonat.

A h.-nánási kir. járásbírósa mint
telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy
Dobos János végrehajtónak Libec Mária
Gál Jánosné végrehajtást szenvedő elleni
190 frt tőkekövetelés és járul.-kai iránti vég-
rehajtási ügyében a h.-nánási kir. járásbírósa
területén lévő, a h.-nánási határban fekvő, a
h.-nánási 2720 sz. jk. b. A I. 13497. hrsz.
alattira 210 frt; a h.-nánási 5211 sz. jk. b.
A + 13499/c. hrsz. alattiból végrehajtást
szenvedett illető részre 132 frt; s a h.-ná-
ási 10330 sz. jk. b. A I. 13520. 13521.
13522. 13523. 13524. 13527/a. 13525/b/2.
13527/b. 13525/b/1. 13526/a. 13526/b. hrsz.
alattiakból végrehajtást szenvedett illető
részre 2267 frt, végre a h.-nánási 10330
sz. jk. b. A I. 13608/d. hrsz. alattiból vég-
rehajtást szenvedett illető részre az árve-
részt 14 frtban ezennel megállapított kikiál-
tási árban elrendelte, és hogy a fentebb
megjelölt ingatlanokat az 1896 évi február
hó 21-ik napján d. e. 9 órakor a h.-nánási
kir. járásbírósa árverési termében megtar-
tandó nyilvános árverésen a megállapított
kikiál.-i áron alól is eladatni fogják.

Árverezni szándékozik tartozni az
ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben,
vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett
árfolyammal számított és az 1881. évi no-
vember hó 1-én 3333. sz. a kelt igazság-
ügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt
óvadékképes értékpapirban a kiküldött ke-
zéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170
§-a értelmében a bánatpénznek a bíróság-
nál előleges elhelyezéséről kiállított szabály-
szerű el-mervényt átszolgáltatni.

Kelt H.-Nánáson 1895. évi november hó
7-ik napján.

A kir. járásbírósa mint telekkönyvi ha-
tóság.

Beöthy

kir. járásbíró.

27—1—1

Paczelt János

mag- és virág-kereskedése Debreczenben.

Van szerencsém a nagyérdemű virágkedvelő közönség becses figyelmébe ajánlani

a legszebben nevelt nyiló- és szobai-növényeimet,

melyeket tizedik év óta sok fáradozással az itteni rossz víz-viszonyok miatt sikerült kifej-
leszteni. Biztosítom b. vevőimet, hogy a tőlem vásárolt növények hosszú időre szépek maradnak.

Ajánlok menyegzői-, bál- és névnapi-csokrokat legszebb és
legizlésebb kivitelben, mell- és fejdíszek legszebb és legfrissebb
virágokból készülnek. Vidékre küldve gondos csomagolás. Temeté-
sekre való élő virágkoszorúk és virágkosarak galambokkal vagy más
hozza alkalmas madarakkal, izléseesen díszítve mindenkor gyorsan
és pontosan készítek.

Felkérem a virágkedvelőket, hogy bármily csekély megrendeléssel is szoron-
cséltessenek. Biztosítom előre is, hogy minden szép, finom kivitelű és oly olcsó árban
számíttatik, hogy olcsóbban sehol nem kapható. Mintán nálam örökös tavasz van
és mindenkor oly kész e: friss legszebb virágot tartok, hogy velem senkisésem versenyezhet.

Becsés pártfogásért esedezve vagyok teljes tisztelettel.
Megrendelések telefonon is eszközölhetők. Paczelt János.

10—9—4

Telefon-szám 179.